

- සාරය:** සුමිතිරි දරුවනි, ඔබගේ බුද්ධියෙහි යෝග්‍ය නිරන්තරයෙන්ම පියා සමඟ තබා ගන්න. එවිට ඔබට ඉතාමත් පහසුවෙන් මේ දීර්ඝ ගමන සම්පූර්ණ කළ හැකි වනු ඇත.
- ප්‍රශ්නය:** තමාට බාබා වෙත කැප කිරීම උදෙසා ඔබ අත්හළ යුතු එකම දෙය කුමක්ද?
- පිළිතුර:** ශරීර අවධානයයි. ඔබ ශරීර අවධානයට පත් වූ වහාම ඔබ මිය යන අතර, විනාශ මූලයට ඇද වැටෙනු ඇත. මේ නිසා තමයි බාබාට කැපවීමේ සිතිවිල්ල පැමිණි විට දරුවන්ගේ හදවත් ගැහෙන්නේ. ඔබ කැප වූ දා සිට, ඔබ තුළ තිබිය යුත්තේ ඔහුගේම ස්මරණය පමණයි. ඔබ අනිවාර්යෙන්ම තමාට ඔහු වෙත කැප කළ යුතු වන අතර ඔහුගේ ශ්‍රීමත් පමණක් අනුගමනය කරන්න.
- ගීතය:** ඔහෝ රාත්‍රි සංචාරයකය, වෙහෙසට පත් නොවන්න. හිරු පායා ඇත. ගමනාන්තය එතරම් ඇත නොවේ.

මිමි ශාන්ති. දෙවියන් (බාබා) කතා කරයි. දෙවියන් තම දරුවන්ට රාජයෝගා හා දැනුම ලබා දෙයි. මේ මනුෂ්‍යයෙක් නොවෙයි. ක්‍රිස්තියාන දෙවියන් කතා කරනා බව ගිතාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා. දැන්, මායාගෙන් මුළු ලෝකයම මුදවා ගන්නට ශ්‍රී ක්‍රිස්තියාන බැහැ. බාබා පැමිණීමෙන් පමණයි දරුවන්ට මෙය විස්තර කර දිය හැක්කේ. බාබාට තමා වෙත අයිති කරගෙන තිබෙනා අය බාබාත් සමඟ මුහුණට මුහුණ ලා අසුන්ගෙන සිටිනවා. ක්‍රිස්තියා, පියා ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. බාබාට හඳුන්වන්නේ, උත්තරීතර ජීවය, උත්තරීතර දනව්වේ (පරමිදාමි) හි වාසය කරනා තැනැත්තා ලෙසයි. ජීවය මෙම ශරීරය මාර්ගයෙන් දෙවියන් සිහිපත් කරනවා. බාබා මෙහි අසුන්ගෙන විස්තර කරනවා: මා, පරමිදාමි හි වාසය කරනා ඔබගේ පියායි. සියලු ජීවයන්ගේ පියා මමයි. මා වක්‍රයකට ඉහත දිත් මෙහි පැමිණ, මා වෙත, උත්තරීතර පියා වෙත ඔබගේ බුද්ධියේ යෝග්‍ය සම්බන්ධ කරලීමට දරුවන්ට ඉගැන්වුවා. ඔහු ජීවයන්ට කතා කරයි. ජීවයක් ශරීරයක් තුළට ඇතුළුවනතුරු, ඔහුට ඇස් දෙකෙන් දකින්නවත්, කන් දෙකෙන් අහන්නවත් බැහැ. ජීවයකින් තොර වූ ශරීරයක් අපේ දෙයකි. ජීවය සජීවී තැනැත්තාය. මව් ගර්භායය තුළ දරුවෙක් සිටිනවා. නමුත්, ජීවයක් ඒ තුළට ඇතුළු වන තුරු, එයට දහලිය නොහැකියි. ඉතින්, බාබා එවන් වූ සජීවී ජීවයන්ට කතා කරනවා. ඔහු කියනවා: මා මෙම ශරීරය ගෙන තිබෙන්නේ ණයටයි. මා පැමිණ සියලුම ජීව නැවතත් නැවතත් ගෙන යනවා. මා, මගේ ඉදිරියේ සිටිනා ජීවයන්ට රාජයෝගා උගන්වනවා. මුළු ලෝකයම රාජයෝගා ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. මීට ඉහත වක්‍රයේදීත් පැමිණි අය තමයි රාජයෝගා ඉගෙන ගන්නේ. බාබා දැන් විස්තර කරනවා: නොකඩවාම, අවසානය වන තුරුම ඔබගේ බුද්ධියෙහි සම්බන්ධය බාබා හා තබා ගන්න: මෙය නවත්වන්න එපා. විවාහ වීමට ප්‍රථම, ස්වාමීපුරුෂයා හා භාර්යාව එකිනෙකා මුළු ජීවිතය පුරාම, ඔවුන් සිහි කරන්නේ ශරීරයම පමණයි. භාර්යාව කියයි: 'මේ මගේ ස්වාමී පුරුෂයා' කියා. ඒ වගේම ස්වාමී පුරුෂයා කියයි. 'මේ මගේ භාර්යාව'. ඔබ දැන් අශරීරික තැනැත්තා සමඟ සම්බන්ධව සිටිනවා. මෙහි පැමිණ මෙම විවාහය සූදානම් කරන්නේ ඒ අශරීරික වූ මම. මනුෂ්‍ය ලෝක වෘත්තයෙහි බිජයයි. දෙවියන්, පියා. විසින් මෙම මනුෂ්‍ය ලෝකය නිර්මාණය කළේ යැයි සැම කෙනෙක්ම කියනවා. ඔබගේ පියා සැම විටම ඉන්නේ පරමිදාමිහියි. ඔහු දැන් කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. මන්ද, මේ ගමන ඉතා දීර්ඝ වූවකි. බොහෝ දරුවන් වෙහෙසට පත් වන අතර, ඔවුන්ට තම බුද්ධිය යෝග්‍යව සම්පූර්ණයෙන්ම යෙදවීමට නොහැකි වනවා. බොහෝ දරුවන් වෙහෙසට පත් වන අතර, ඔවුන්ට තම බුද්ධිය යෝග්‍යව සම්පූර්ණයෙන්ම යෙදවීමට නොහැකි වෙනවා. මායා ඔවුන්ට රස්තියාදුවේ ගෙන යන නිසා, ඔවුන් වෙහෙසට පත් වෙනවා. සමහරු බාබාගේ අත පවා අත්හැර, මිය යනවා. මීට ඉහත කල්පයේ දීත් මේ දෙයම සිදු වූවා. එම වැන්දඹුව දිගින් දිගටම ඔහුට සිහි කරනවා. මේ පියා සහ ස්වාමීපුරුෂයා ඒ අසුරින් ඔබට අත්හැර යන්නේ නැහැ. ඔහු කියනවා: මම මනමාලියන් වන ඔබට මා හා ගෙන යන්නෙමි. කොහොම නමුත්, මේ සඳහා කාලයක් ගත වෙනවා. ඉතින් වෙහෙසට පත් වන්න එපා. ඔබගේ හිස මත විශාල පාප බරක් තිබෙනවා. ඒ වගේම එය ඉවත් වී යන්නේ යෝග්‍ය මගින්ම පමණයි. ඔබගේ යෝග්‍ය කෙතරම් බලවත් විය යුතුද කියනොත්, අවසාන මොහොතේදී ඔබට සිහිවිය යුත්තේ, පියා, ඒ මනමාලියාම පමණක් විය යුතුයි. ඔබ වෙනත් කෙනෙක් සිහි කළහොත්, ඔබ විනාශ වන අතර, එම පාපය වෙනුවෙන් දඩුවම් ලැබිය යුතු වනවා. මේ බාබා කියනවා: පරමිදාමි වෙත යන සංචාරකයින්, වෙහෙසට පත් නොවන්න. මා බුහුමා මාර්ගයෙන් ඒ මුල්ම ආදි සනාතන දේවී දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කරනා බවත්, ශංකර මාර්ගයෙන් සියලු ආගම් වල විනාශයන් ගෙන එන බව ඔබට වැටහෙනවා. දැන් ඔවුන් සැම ආගමක්ම එක්වන්නැයි කියමින් ඒ සඳහා සම්මන්ත්‍රණ පවා පවත්වනවා. ඔවුන් එකට එක් වී සාමයෙන් එකට ජීවත් වීමට ක්‍රම සොයනවා. මෙතරම් ආගම් ප්‍රමාණයක් එකම දිශාවක යාම සිදු විය නොහැකි දෙයකි. එක් දිශාවක යන, එක් ආගමක් ස්ථාපනය වෙනවා. සැම ආගමක්ම සියලු දිව්‍යමය ගුණාංග වලින් පිරි සම්පූර්ණයෙන් පාපයෙන් තොර වුවහොත්, ඔවුන්ට කිරි පැණි මෙන් ජීවත් විය හැකිය. රාමාගේ රාජ්‍යයේ සිටිනා සැම කෙනෙක්ම කිරි පැණි වැනියි. සතුන් පවා රණ්ඩු කරන්නේ නැහැ. මෙහි සැම නිවසකම තිබෙන්නේ අඬ දබරයි. ඔවුන් නායකයා සහ පාලකයාට අයත් නොවන විට තමයි එසේ දබර කරන්නේ. ඔවුන් තම මව හෝ පියාව දන්නේත් නැහැ. ඔවුන් මෙසේ ගායනාත් කරනවා: මව හා පියා ඔබයි. අප ඔබගේ දරුවන්. ඔබගේ අනුකම්පාවෙන් අප සතුටේ ධනය ලබන්නෙමු. දැන් සතුටේ කිසිම ධනයක් ඉතිරි වී නොමැති නිසා, ඔවුන් කියනවා: මවගෙන් හා පියාගෙන් අප කිසිම අනුකම්පාවක් ලබන්නේ නැහැ. ඔවුන් බාබාට දන්නේ නැහැ. ඉතින්, බාබා කොහොමද ඔවුන් වෙත අනුකම්පාව දක්වන්නේ? ඔවුන් ගුරුවරයාගේ උපදෙස් පිළිපදිනහොත් පමණයි අනුකම්පාව ඇතිවිය හැක්කේ. දෙවියන් සැම තැනකම ඉන්නවායි ඔවුන් කියනවා. එසේ බැලූවොත්, අනුකම්පා කරන්නේ කවුද? අනුකම්පාව ලබන්නේ කවුද? දෙකම අවශ්‍යයයි. අනුකම්පා කරන්නාත්, අනුකම්පාව ලැබිය යුතු අයත්. පළමුවෙන්ම ගිණියන් පැමිණ ගුරුවරයා සමඟ ඉගෙන ගත යුතුයි. කෙනෙක් පළමුවෙන්ම තමාවෙත මෙම අනුකම්පාව ඇති කර ගත

යුතුයි. පසුව ඔහු තම ගුරුවරයාගේ උපදෙස් පිළිපැයිය යුතුයි. මෙම උත්සාහය දැරීමට ඔබට පොළඹවීමට කෙනෙක් අවශ්‍යයි. මොහු පියා, ගුරුවරයා සහ සත් ගුරුවරයායි. ඔහුට හඳුන්වන්නේ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ගුරුවරයා සහ උත්තරීතර සත්ගුරුවරයා ලෙසයි. බාබා කියන්නා: සෑම වක්‍රයකදීම, මා මෙම ස්ථාපන ක්‍රියාවලිය සිදු කරමින් අපිරිසිදු ලෝකය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරනවා. ලෝක සර්ව බලධාරී තැනැත්තා වන්නේ බාබායි. එමනිසා, ඒ ලෝක සර්ව බලධාරී තැනැත්තාගේ රාජ්‍යය නිරන්තරයෙන්ම රජයනු ඇත. මුළු ලෝකය පුරාම තිබෙන්නේ එකම එක ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ගේ රාජධානියයි. ඔවුන් වෙතත් සර්ව බලධාරී තත්ත්වය තිබෙනවා. එහිදී කිසිම කෙනෙක් රණ්ඩු සරුවල වන්නේ නැහැ. එහි මායා ඇත්තේ නැහැ. ඒ ස්වර්ණමය යුගය හා රිදී යුගයයි. සත් යුගය හා රිදී යුගය යන දෙකම දිව්‍ය ලෝකය. පාරාදිසය ලෙස හැඳින්වෙනවා. සෑම කෙනෙක්ම මෙසේ ගායනා කරනවා: රාධේ හා ක්‍රිෂ්ණා සිහිපත් කරමින්, වෘන්දා වනයට, දිව්‍ය ලෝකයට යන්න. කොහොම නමුත්, ඒ කිසිවෙක් යන්නේ නම් නැහැ: ඔවුන් කරන්නේ ඔවුන්ට සිහි කිරීම පමණයි. මේ මායාගේ රාජ්‍යය වන අතර සෑම කෙනෙක්ම අනුගමනය කරන්නේ රාවණගේ වැරදි උපදෙස්ම පමණයි. වැදගත් යැයි කියාගෙන එන මිනිසුන් ඉතාමත් හොඳ මිනිසුන් ලෙස පෙනී සිටි උසස් නාම පවා ලබා ගන්නවා. ඔවුන් මද ලෙසකින් හෝ භෞතික ධෛර්යයක් පෙන්වුවහොත් හෝ, හොඳ ක්‍රියාවක් කළහොත්, ඔවුන්ට උසස් නාමයක් දෙනවා. සමහරු දර්ශනවාදීය යනාදී නම් ලබනවා. ඔවුන් නොකඩවාම එලෙස නොයෙකුත් නම් තබා ගන්නවා. ඔබ දැන් බ්‍රහ්මින්වරුන්, ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම භාරතයට සේවය කරනවා. ඔබ ඒ දිව්‍යමය රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනවා. ඔබ ඔබගේ නාම ලබා ගන්නේ ස්ථාපන ක්‍රියාවලියෙන් අනතුරුවයි. සූර්ය වංශයේ රජ හෝ රූප්ණ, වන්දු වංශයේ රජ හෝ රූප්ණ, යනාදිය එම නම්බු නාම වේ. පසුව ඔබගේ රාජ්‍යය ඇරඹෙනවා. එහිදී, කිසිම කෙනෙක් එවැනි, නාමයක් ලබන්නේ නැහැ. දුකක් දෙන කිසිවක් එහි ඇත්තේ නැහැ. ඉතින් කිසිම කෙනෙකුගේ දුකක් නැති කරන්නට හෝ, ධෛර්යයක් පෙන්වා නාමයක් ලබා ගැනීමෙන් අවශ්‍යතාවක් ඇත්තේ නැහැ. මෙහි තිබෙනා ක්‍රම වේද එහි ඇත්තේ නැහැ. ඒ තබා, ලක්ෂ්මී හෝ නාරායන්වත් අපිරිසිදු ලෝකයට පැමිණිය නොහැකියි. මේ වන විට පිරිසිදු දේවතාවන් කිසිවෙක් ඇත්තේ නැහැ. මෙය අපිරිසිදු, යක්ෂ ලෝකයක්. මිනිස්සු නොයෙකුත් ආකාරයේ අදහස් උදහස් වලින් වල්මත් වෙලා. මෙහිදී මෙහි තිබෙන්නේ ඒ එකම එක රාජධානියේ ස්ථාපනය සිදුවන්නා වූ එකම එක උසස් උපදේශයයි. කොහොම නමුත්, මෙසේ ඉදිරියට යන අතර තුර, සමහරුන්ට මායාගේ කඩු ඇණුනු හෙයින් එම ජීව අබ්බගාත වූවා. මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: නිරන්තරයෙන්ම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. ඔබගේම මතයට එන දේ අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබම රැවටෙනු ඇත. ඒ සත්‍ය වූ පියාගේ උපදෙස් පිළිපැයීමෙන් ඔබ සත්‍ය වූ ආදායමක් උපයා ගනු ඇත. තමාගේම සිතට එන දේ පිළිපැයීමෙන්, ඔරුව ගිලී යනවා. ශ්‍රීමත් අනුගමනය නොකිරීම හේතුවෙන්, බොහෝ මහා විරයන්, පරිහාණියට ලක් වූවා. දැන් දරුවන් වන ඔබ විමුක්තිය ලබා ගත යුතුයි. ශ්‍රීමත් අනුගමනය නොකර පරිහාණියට ලක් වන්නන්ට බොහෝ සෙයින් පසුතැවිලි වීමට සිදු වනු ඇත. එවිට ශිව බාබා මෙම ශරීරයෙන් ධර්මරාජ් දේශයේ හිඳ මෙසේ කියයි: මා මෙම බ්‍රහ්මාගේ ශරීරය මාර්ගයෙන් ඔබට බොහෝ සෙයින් විස්තර කර දුන්නා. මා ඔබට ඉගැන්වූ අතර, ඔබ වෙනුවෙන් සෑහෙන උත්සාහයක් දැරුවා. සමහරු තමන්ගේ විශ්වාසය ගැන පවා කියමින් මෙසේ ලිව්වා: මම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්නෙමි. කොහොම නමුත්, ඔවුන් අනුගමනය කළේ නැහැ. ශ්‍රීමත් පිළිපැයීම ඔබ කිසිම දෙයක් නිසා නතර නොකළ යුතුයි. ඔබ සෑම දෙයක්ම ගැන බාබාට පවසනොත්. ඔබට අනතුරු ඇතිවීමක් වෙයි. ඔබ පියාව අමතක කළ විට පමණයි, කඩු ඔබට අතින්නේ. එවිට ඒ විමුක්තිය ලබා දෙන්නා වූ පියාගෙන් හැතැප්ම දහස් ගණනක් දරුවන් ඇතට දිව යනවා. ඔවුන් මෙසේ ගායනා කරනවා: මා, ඔබට මාව කැප කරන්නමි. මම කැප වන්නෙමි. කොහොම නමුත්, ඔවුන් මෙසේ කරන්නේ කාටද? එය ලියැ වි නැහැ: මම සත්‍යයි කෙනෙක්ට කැප වන්නෙමි. නැතිනම්, මම බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හෝ ශංකර් වෙත කැප වන්නමි. නැතිනම්, මා ක්‍රිෂ්ණාට කැප වන්නමි. ඔබ, තමාව කැප කරන්නේ මනුෂ්‍යයෙක්ට නොව උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයටයි. ඔබ පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය හිමිකර ගන්නවා. බාබාත් තමාව දරුවන් වන ඔබ වෙනුවෙන් කැප කරනවා. මේ අසීමිත වූ පියා මෙසේ කියනවා: මා මෙහි පැමිණ සිටින්නේ ඔබ වෙත කැප වන්නයි. කොහොම නමුත්, තමා පියාට කැප වන්නට සිතනා විට සමහර දරුවන්ගේ හඳවන ගැහෙනවා. ඔබ ශරීර අවධානයට පත්වුවහොත්, මියදෙන අතර විනාශ වී යනු ඇත. ඒ එකම එක තැනැත්තාගේ ස්මරණය ඔබ තුළ තිබිය යුතුයි. ඔබ වෙත තමාව කැප කරන්න. මෙම නාටකය දැන් අවසන් වීමටයි තිබෙන්නේ. අප දැන් නිවස වෙත යා යුතුයි. ඔහු වෙත තමාව කැප කරන්න. මෙම නාටකය දැන් අවසන් වීමටයි තිබෙන්නේ. අප දැන් නිවස වෙත යා යුතුයි. ඔබගේ නැ හිත මිතුරන් සෑම කෙනෙක්ම දැන් සොහොන් බිමේ වැළලී ගොසින්. දැන් ඔවුන්ට සිහි කිරීමෙන් ඇති එලය කුමක්ද? මේ සඳහා සෑහෙන පුහුණුවක් අවශ්‍ය වෙනවා. කතාවක් තියෙනවා: ජීවයක් උඩට නැගෙනහොත්, ඔහු අමෘතයේ රසය විඳිනවා. නමුත්, ජීවයක් පහළටම වැටුණහොත්, ඔහුට තම සියලුම තත්ත්වය නැතිව යනවා. ඔහු දිව්‍ය ලෝකයට නොඑන බවක් මින් අදහස් වන්නේ නැහැ. කොහොම නමුත්, රජ කෙනෙක් හා රූප්ණියක් විමන්, පුරවැසියෙක් බවට පත් වීමෙහිත් වෙනසක් තිබෙනවා. මෙහි සාමාන්‍ය වැසියෙක් හා අමාත්‍යවරයෙකුත් දෙස බලන්න: එහි වෙනසක් තිබෙනවා. එමනිසා, සම්පූර්ණ උත්සාහයෙහි යෙදෙන්න. කෙනෙක් වැටුණොත්, ඔහු සම්පූර්ණයෙන් අපිරිසිදු වෙනවා. ජීවයකට ශ්‍රීමත් අනුගමනය කළ නොහැකි නම්, මායා එම ජීවයේ නාසයෙන් අල්ලා වලට විසිකර දමනවා. බාප්තාදාට අයිති වීමෙන් පසුව ඔහුට විරුද්ධ වීම ද්‍රෝහියෙක් බවට පත් වීමකි. මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: සෑම පියවරකදීම සැලකිලිමත් වන්න. මායාගේ කාලය දැන් අවසන් වෙමින් තිබෙනා නිසා ඇය ඔබ බොහෝ දෙනෙක්ව වට්ටන්නට ප්‍රයත්න දරනවා. එමනිසා, දරුවනි, ඉතාමත් සැලකිල්ලෙන් යුතුව ඉන්න. පාර තව ටිකක් දිගයි. නමුත් ලබනා තත්ත්වය ඉතාමත් උසස් වූවකි. ඔබ ද්‍රෝහියෙක් බවට පත්වුවහොත්, සෑහෙන දඩුවම් ලැබීමට සිදු වෙනවා. ධර්මරාජ් බාබා ජීවයන්ට

දඩුවම් දෙන විට, ඔවුන් පිඩාවෙන් හඩා වැළපෙනවා. පසුව එය සෑම වක්‍රයකටම අදාළ වෙනවා. මායා ඉතාමත් බලවත්. බාබාට් ඔබ පුංචි ලෙසකින් හෝ අගෞරවයක් කළහොත්, ඔබ මියැදෙනු ඇත. සන්ගුරුට නිගුහ කරනා අයට තම ඉලක්කය වෙත ළඟා විය නොහැකි බව කියැවෙනවා. සමහරු රාගය හා කෝපය ආදියට ගොදුරු වී වැරදි ක්‍රියාවන්හි යෙදෙමින් බාබාට් නිගුහ කරනවා. ඉතින් ඔවුන්ට සෑහෙන දඩුවම් විඳිමට සිදු වෙනවා. සෑම පියවරකින්ම මිලියන ගණනක ආදායමක් ලැබීමට තිබෙනවා සේම, මිලියන ගණනින් අලාබන් සිදු වෙනවා. සේවය මගින් ගිණුම වර්ධනය කරගන්නා වුවත්, පසුව වැරදි පාපකාරී ක්‍රියාවන්හි යෙදුණහොත්, ගිණුම හිඟ වෙනවා. බාබා ළඟ සම්පූර්ණ ගිණුම තිබෙනවා. දැන් බාබා ඔබට පොද්ගලික ලෙසම උගන්වනවා. එය හරියට සම්පූර්ණ ගිණුමම ඔහුගේ අල්ල මත තිබෙනවා වැනියි. කිසිම දරුවෙක් ශිව බාබාට් අගෞරව කරනවා දකින්නට බාබා කැමති නැහැ. මන්ද එමගින් සෑහෙන පාපයක් එක්වන නිසයි. යඟ්‍යාවට ඔබ තම ඇටමිදුළු වලින්ම පවා සේවය කළ යුතුයි. දාදිප් සාමිගේ උදාහරණයක් තිබෙනවා. මෙමගින් තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. එසේ නැතිනම්, පුරවැසියන් අතරත් නොයෙකුත් තත්ත්ව බොහොමයක් ඇති වෙනවා. පුරවැසියන්ට දාස දාසියන් ද අවශ්‍ය වෙනවා. එහි කිසිම දුකක් ඇත්තේ නැහැ. නමුත් තත්ත්වය ලබන්නේ අනුපිළිවෙලිනි. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානයක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. මේ ස්මරණය නම් වූ වන්දනා ගමනේදී වෙහෙසට පත් වන්න එපා. නිවැරදි ස්මරණයන් තබා ගැනීමට පහුණු කරන්න. එවිට අවසානයේදී, ඔබ සිහි කරන්නේ බාබා මිස වෙන කෙනෙක් නොවේ.
2. ඒ සත්‍යය වූ පියාගේ උපදෙස් පිළිපදින්න. එවිට ඔබ නියම ආදායමක් හිමිකර ගනු ඇත. තමාගේම මනසේ ඇති වන වැරදි උපදෙස් පිළිපදින්න එපා. සන්ගුරුට නිගුහ කරන්න එපා. රාගය හා කෝපයට ගොදුරු වී වැරදි ක්‍රියාවන් හි යෙදෙන්න එපා.

වරදානය : ඔබ ශරීරයකට පැමිණි අවතාරයක් බව සලකමින්, නිරන්තරවම ඉහළ තත්ත්වයක සිටින අතර, සුක්ෂ්ම කලාපයේ වාසය කරන සුර දුතයෙක් වේවා.

ඔබ ඉහළට එසවුණු ඉහළ සිට මෙහි පැමිණි හටගත වූයේ පියා හටගත වූ ලෙසින්ම මෙම පණිවුඩය දීම සඳහාය. ඔබ සුක්ෂ්ම කලාපයේ වැසියන් වන අතරම අශරීරික ලෝකයේ අයද වේ. ඔබට ශරීර අවධානය නම් වූ මඩ තුළ එනම්, ඔබේ බුද්ධිය නම් වූ පා මෙම මඩ පොළොවෙහි තැබිය නොහැකිය. මේ නිසයි, සුර දුතයන්ගේ දෙපා අහසෙහි පෙන්වන්නේ. ඔබ සෑම සුක්ෂ්ම කලාපය නම් වූ අහසෙහි වසනා නිරන්තරවම ඉහළ තත්ත්වයක් තබා ගන්නා හටගත වූ අවතාරයන්ය. මෙම සිහිය සමඟ දිගටම පියාභිත තත්ත්වයේ සිටිමින් පියාභිත.

පාඨය : ස්ව-පරිවර්තනය සඳහා තිවු උත්සාහයන් දරන දරුවන්ට පරම පියාගෙන් සතුට සහ වරදානයන් ලැබිය හැකිය.

*** ඔම් ශාන්ති ***